

νιστή το πρώτον ως Γεωργίου Θεοδοσιάδου, μετά το διάστημα μετανοήσας "Αλέκος Μαρολλάς, και ήδη Γεωργίου Βουδλάκου. Ο ανήλικος δε νόμος και αν φέρη δ' εκδοτής της "Φωνής" δεν κρίνεται.

Δεν γνωρίζουμε τι θέλει να ειπεί με αυτά τα φύλλον του βουλευτικού της δεύτερης κατηγορίας. Το να είνε άλλος δ' εκδοτής μιας εφημερίδας, και άλλος να είνε ο διαχειριστής αυτής και υπεύθυνος, το είνε γεγονός συνήθιστο, και όλος ο κόσμος το γνωρίζει. "Όπως επίσης γνωρίζει και η κοινωνία μας, ότι και ο κ. Θεοδοσιάδης, και ο κ. Μαρολλάς, και ο κ. Βουδλάκος, διαχειριστές ή διαχειριζόμενοι την εφημερίδα μας, δεν ήμπούν βέβαια να συμπαραβληθούν, εντελώς ανθρωποι αυτοί, με τους διαχειριστές και υπεύθυνους άλλων εφημερίδων, εις το μέγεθος των δυνάμεων ή δικαιοσύνη της πατρίδος των εναντίον τους και ο στίγμα του εκ συντήματος ύβριστού και ανομορφίου.

Αλλάς, τι ποιοι είνε και οι εκδοτές του φύλλον του σχολήθου με την εφημερίδα μας, είνε πασίγνωστον. Συμπεραίνεται δ' άλλως το είνε και από το γεγονός, ότι το φύλλον αυτό, μόνον "διευθυντήν και υπεύθυνον" παρουσιάζει, και ότι και οι εκδοτές, όπως αναγράφεται εν τη προμετωπίδι του. Διότι εκδοτής αυτού είνε, όπως γνωρίζουν πάντες οι Κυθηριοί, οι κ.κ. Ι. Κοντολέων, Σπ. Στάθης, Νικόλ. Βαρουπής, Παναγ. Στάθης, και άλλοι διάφοροι Κυθαίτες αντιφειλελεύθεροι. "Εκ τούτων μάλιστα ο κ. Γ. Κοντολέων ή "άνθρωπος", εδωκόνη την προς το εν λόγω φύλλον υποστήριξιν του ως "κακόν ανανήκον". Μήπως έχει άδικον ο κ. "άνθρωπος"; Γνωρίζετε καλά τον μαθητήν του "διευθυντήν και υπεύθυνον".

ΤΟΡΑ ΣΕ ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ...

Ο βουλευτής των 248 κυθηριακών ψήφων ερωτηθείς, λέγει, τι θα είνε η απάντησις εις τους αποκαλεσάντας αυτόν ραδιοήχον και ψευστήν, ήρκεσθι άλλως να ψευδίστην ότι: "Έξοσι Κλαρομένους ασημένιους".

Βέβαιον "Ο κ. Μαρολλάς είνε μέγας άνήρ και δεν καταδέχεται η απάντησις! Το είνε ίδιον των άρβιβατών εναντίον εν τούτοις των όποιων, κατά τον Φεβρουάριον του 1929, ο άρχηγός του κ. Μαρολλάου προδουπονογός τότε κ. Βενιζέλος, ξεφάνισαν σφοδρόν φιλικόν εις την λέσχην των Φιλελευθέρων, επί τη ευκαιρία όμως του προς τους συγκεντρωθέντας φιλελευθέρους των "Αθηνών νέους. "Μη γίνεσθε, τού ελπεί ο κ. Βενιζέλος, άρβιβατόν, άλλ' έχετε υπ' όψει σας ότι η τιμιότης είνε η καλύτερη πολιτική".

Αλλά πού να πάρο ο κ. Μαρολλάς χαμπάρι από τέτοια πράγματα; Γι' αυτό προτίμησε να γελά, πιστεύον ότι διατρέχει μέγα κατόρθωμα με το να ραδιοηγήσθαι τον κ. Τσιτσάλην επί της Κόμης των Φιλελευθέρων ως άποκαλεσάντα τάχα τας συμπαθείας του κυθηριακού λαού, και να υποδείξω τον άνανδρό τον ως Ικανόν να συγκροτήσθαι την ηλιεμφανήν της νήσου, εξαπατών ταυτοχρόνως τους Κυθηριούς, λαχρυζόμενος ενώπιον έντιμων συμπολιτών μας, ότι αυτός δεν έξετίθετο ως Κυθηριός ύποψήφιος άλλ' ως πρόεδρος, ενώ συγχρόνως εκδόρυσεν κατά εκανοντάς εις την νήσον τάς ειδήσεις του, με την έν' αυτών αναγραφήν ως "υποψηφιότην βουλευτού Κυθηρών"! Μόνον των Κυθηρών και όχι της επαρχίας Παιραιώς, Πόρου και Αιγίνης!

Τοιαύτα αίσχη ανάστα να διανοηθή ένας έντιμος άνθρωπος, δεν όδυνον βέβαια εις μονίμως έπιτυχίας, ούτε εξασφαλίζουν εις τους δράστας των την μόνιμον επίσης υπόληψιν της κοινωνίας.

Ο κ. Μαρολλάς, ξεψυχισμένος να γίνη βουλευτής άντι πάσης θυσίας, καταπατών πάντα νόμον ήθους και τάξεως, έννομιον ότι η πράξις του αυτή θα παρήγορει άπαράτηρητος υπό της κοινωνίας. Και διά τούτο όσας εις κανείς του την ύποψήφισιν, ήφωθεν τους όμους παραπληρών τους έρωτώντας τον εις όσα έλεγαν οι άρχαιοι Έλληνες διά τους Κλαρομένους.

Έλθον όμως όμως ή άγνοοι ο κ. Μαρολλάς, ότι και οι νεοέλληνες δεν ύστερον εις χαρακτηρισμούς δι' εκείνους που σήμερα, χωρίς να έχουν δικά τους περσά, αναγράφονται εις τα διάφορα αξιώματα, και λαμβάνουν, όπως ελπίαν ο κ. Βενιζέλος, ότι η τιμιότης είνε η καλύτερη πολιτική. Και δι' αυτό λέγουν οι νεοέλληνες:

Τώρα σε τούτον τον καιρό
σε τούτο το ζαμάρι
σε άγγελιά να κάνουν θυμιάτα
και τα σκ... α. λιβάνι!

Βέβαια, κατά τους κανόνες της ευγενούς συμπεριφοράς, έξαιρούνται κατ' άρχην οι παρόντες. Και ο κ. Μαρολλάς έξαιρείται από εκείνους που τραγουδούν οι νεοέλληνες. "Αλλά βέβαια παρομείνει άκαταμάχητος η νεοελληνική αυτή αντίληψις, διότι όλος γνωρίζει και ο κ. Μαρολλάς, το Ρωμείο είνε γεμίτο, δυστυχώς, από τέτοιους άνδρες οί όποιοι, χωρίς να έχουν χαριάν άνδρασικήν εκδολευσαν παρσάεις της κοινωνίας ούδ' να έχουν κανένα άλλο προσόν ειμή μόνον, πλούσιον βαλάντιον, κεφαλήν έπισημένην και θράσος, και απογοητολόριον Ικανότητα, κατορθώνον εν τούτοις να εξαβιάζουν την κοινωνικήν υπόληψιν και να παρουσιάζονται ως σπουδαίοι!

Εάν ο κ. Μαρολλάς δεν παραδέχεται την νεοελληνικήν έν ποιήσει σοφίαν, τι γίνεται δηλαδή τώρα σε τούτους τους καιρούς; εμμεθα πρόθυμοι να τον πείσωμεν ότι έχει άδικον, παρουσιάζοντας την ίδιαν του πολιτικήν άδυσίαν, τόσο εν τόν πολιτικόν κόρον της Ελλάδος, όσον και εις την ελληνικήν κοινωνίαν και τους συμπολίτας μας, διά να κρίνουν και αυτοί. Και τότε, ως ήφωθεν όσον θέλει τους όμους του ο κ. Μαρολλάς, και όσον θέλει ως υπεργραφεύτα εις τάς μηχανογραφίας του και τα κατορθώματά του.

Όσον διά την έντύπωσιν ήτις εχηματίσθη εις την κοινήν γνώμην εκ της άντικαταστάσεως του κ. Τσιτσάλη δια το κ. Μαρολλάου εις τόν Συνδυασμόν των Φιλελευθέρων κατά τας τελευταίας εκλογάς, δύναμεθα με κάποιαν υπεργραφείαν να την μεταφωμένον εις τάς στήλας μας. Και η έντύπωσις αυτή είνε δι:

"Θά ήτο ύβρις διά τον κ. Τσιτσάλην να συμπαραβληθή ως προς τον χαρακτήρα, και ως προς την πολιτικήν άνατοχήν και την πολιτικήν αξιοπρέπειαν, και ως προς τάς προς την πατρίδα του—και την μεγάλην και την μικράν—ύποψήφισιν, και τάς προς αυτό το κόμμα των Φιλελευθέρων εκδοθείσας του, και ως προς όσας γενικάς εις άλλας Ικανότητάς του, προς τον κ. Δημ. Γ. Μαρολλάον του όποιου, η μόνη μέτρον τούδε Ικανότης ύπηρεσεν, ότι κατώρθωσε η άποκριβή έπιμελώς και από τους έκλογάς του, και από την κοινωνίαν, και από το κόμμα του ποτός πηγαίνος είνε.

"ΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΝ,

Η Κυβέρνησις Τσαυδάκη άπεράσεις, λέγει, να προβή εις αίματηράς οικονομίας. Ο πρόεδρος δε αυτής έδίδωκε: "Προτιμώ να διασπείρω τους φίλους μου, αλλά να ευχαρι-

στήσω όλους τους "Έλληνες". Και μεταξυ των αίματηρών οικονομιών του κ. Τσαυδάκη, είνε και η κατάργησις τεσσάρων κατανομών, διά τα όποια είνε από πολλού ληφθή άπόφασις υπό του "Ανωτάτου Έκπαιδευτικού Συμβουλίου, μη εκτελεσθείσα όμως υπό της Κυβερνήσεως Βενιζέλου.

Μεταξύ των όσων καταργουμένων γυναικείων είνε, ως γνωστόν, και το γυναικείον της νήσου μας. Διά την κατάργησιν όμως αυτού καίτοι άναμενόμενην, ούδεναν συγκίνησιν, ως μέγας έπισημοφόρησεν άξιόπιστος συμπολίτης, έκδελών οι Χωραίτες, αλλά τούναντιον ευχαρίστησιν, διότι, ως λέγουν, αίστη προέρχεται από Κυβερνήσιν φιλικήν τον!

Το πράγμα δεν μάς έκπλησσει διότι γνωρίζομεν ήμεεις καλά τους Χωραίτες. Ο κυθηριακός όμως λαός δικαιούται να έρωτησθαι: Δεν ύπάρχει λοιπόν τώρα ενδιαφέρον από τους Χωραίτες διά τά τέκνα του κυθηριακού λαού τά όποια θα μείνουν άγρόματα; Πώς θα καταργηθή το Γυναικείον αφού οι Κυθηριοί έψηφισαν τον κ. Κοντολέωνα, γνωρίζοντας ότι είνε μέγας ύποστηρικτής και διασώτης του Γυναικείου;

Πώς γνωρίζουν τέλος πάντων τά πράγματα γιά τους Χωραίτες! Ο Τσιτσάλης, έφώνησεν με ύστεριαν τόσο καιρόν, ζητεί να καταργήσθαι το Γυναικείον του κυθηριακού λαού, και ν' άφήσθαι σταβά τα παιδιά του! Τώρα ποί τους το καταργεί ο Τσαυδάκης μένον και ευχαριστήμενους!

Ο έμπαιγμός του κυθηριακού λαού από τους Χωραίτες είνε προφανής. Το γυναικείον, ως διακηρύχσαμεν ήμεεις μυριάκις, το ήθελεν αυτοί μόνον και μόνον για την Χώραν των και όχι για τίποτε άλλο. Ο κυθηριακός λαός βλέπει—και θα ίδη βέβαια και άλλα χειρότερα—πως καταπονών και Ιδρύματα και άνθρώποι, όταν δεν ύπάρχει η ψυχική εκείνη ελκίρνεσις, και το έντιμον και άνυστεροβόλον ενδιαφέρον διά την εξυτηρέσθαι των άληθινών άναγκών του λαού.

Το γυναικείον Κυθηρών και ως ιδέα, και ως εκτέλεσις, και ως απόδοσις έπιστημονικής εργασίας, και ως κοινωνική έν τώ τόπω μας έπίδρασις, θα κρίνι ή υπό της ιστορίας της νήσου μας με τάς ύποσηπότερας, είμεθα βέβαιοι, λέξεις.

"ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ,"

"Υπό τόν τίτλον αυτόν σχολιάζει η εφημερίς του κ. Γ. Στρατηγού την κατά τας τελευταίας εκλογάς συμπεριφοράν των "Αφεντάδων, όπως άποκαλεί τοι; χωραίτες, εναντίον των εκόντων των αντίπαλων των. Και λέγει με παράπονον... "Τόσον λυσσοφύδης έπληθύσαν οι άφεντάδες τους αντίπαλους των, ώστε και την νύκτα πρό των εκλογών, έχρισαν τάς εκκόντας των με τάς εγγυήν ύποκαταστήσας τάς άριστοκρατικές των κοιλίας".

"Ας μη στενοχωριέται ο κ. Στρατηγός. Διότι εις τάς μελλούσας εκλογάς, οι άφεντάδες δεν θα έχουν ούτε ύποκαταστήματα καν, διότι άπλούστατα, δεν θα έχουν ούτε κοιλίαν. Θά τους την έχη εξαφανισθή ο Τσαυδάκης με τάς οικονομίας του.

ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤ. ΚΟΡΑΗ

Της άνατροφής το έργον δικαίως σε βάλλει εις μερίμνας, διότι είνε μά την αλήθειαν έργον πολλά δύσκολον και πολλήν άγρυπνία άνάγκην έχον... "Αν είνε υιόν, δεν ήθελ' άναδελφή την άνατροφήν του, πλην διά την από έλλειψιν άλλου άνάγκην. Τούτο σε λέγω όχι διά να σε άπελπίσω αλλά διά να άκονήσω την άγρυπνίαν σου. Σπουδάζε μελίστα την άνατροφήν του στήθους, ήτις μόνη μορφήν της αληθείας άνδρας και τάς άνδρες γυναίκας παρά την άνατροφήν της κεφαλής, από την όποιαν πλάσσονται οι καταχρηστικοί άνομοί άποστολές χρηστοφίλους και εφόμοι και κομφοί άνδραναίτικοι. Έχε και τούτο εις την μνήμην σου ότι η άρετή είνε πράγμα έπίστον και άποκατά τα όσα δικά τά άποκαταμένα από μακράν συνήθειαν ήτις κατατάξω ως ζήν και σχεδόν εις δεύτερον όφειν. "Αλλά το έθος τούτο πρέπει ν' άρχισθαι μ' αυτήν την παιδικήν ήλικίαν. Καθώς όστις συννηθίη παιδιόθεν τον καπνόν ή τον βρομωμένον τετάρικον κρίνει την στέρεσιν του μεγάλην δυστυχίαν, απαράλλακτα φίλε μου, και όστις συννηθίη από μικρού να χαιρέη εις τά δίκαια και να άγανακτίζη εις τά άδίκαια, την ατήν έξιν και συνήθειαν θέλει έχει και όταν φθάσθ εις άνδρικήν ήλικίαν.

"Η παιδική άγωγή ή πρώτη παιδεία, είνε ή βάση εις το θεμέλιον της έξής εις τά σχολεία άποκατεμένης παιδείας... "Εως να έλθω δ' έπιθυμητός της σχολικής παιδείας καιρός, η πάσα σου σπουδή άς είνε να των γυναικείων λογικών και ή γυναικεία αυτή θεμελιούται εις δύο μόνον πράγματα. "Αλήθειαν και Δικαιοσύνην... Πρόσεχε να ορίζεις σύντομα τάς δύο ταύτας άρετάς εις τάς νεαράς ψυχάς των τεκνών σου... Ψεύδος να μη συγχέωται ποτέ να μολύνη το στόμα των... Γνώσεως του λογικού των την άσφαρξιν να άποσπείρεται το ψεύδος και την άδικίαν, ως άποσπείρεται η σωματική των άσφαρξιν το κόπριον.

"Όσοι υπερασπίζονται την παιδείαν και τον φωτισμόν του έθνους, γίνονται συνεργοί του θεού θελήματος.

Εάν ο κ. Μαρολλάς δεν παραδέχεται την νεοελληνικήν έν ποιήσει σοφίαν, τι γίνεται δηλαδή τώρα σε τούτους τους καιρούς; εμμεθα πρόθυμοι να τον πείσωμεν ότι έχει άδικον, παρουσιάζοντας την ίδιαν του πολιτικήν άδυσίαν, τόσο εν τόν πολιτικόν κόρον της Ελλάδος, όσον και εις την ελληνικήν κοινωνίαν και τους συμπολίτας μας, διά να κρίνουν και αυτοί. Και τότε, ως ήφωθεν όσον θέλει τους όμους του ο κ. Μαρολλάς, και όσον θέλει ως υπεργραφεύτα εις τάς μηχανογραφίας του και τα κατορθώματά του.

Όσον διά την έντύπωσιν ήτις εχηματίσθη εις την κοινήν γνώμην εκ της άντικαταστάσεως του κ. Τσιτσάλη δια το κ. Μαρολλάου εις τόν Συνδυασμόν των Φιλελευθέρων κατά τας τελευταίας εκλογάς, δύναμεθα με κάποιαν υπεργραφείαν να την μεταφωμένον εις τάς στήλας μας. Και η έντύπωσις αυτή είνε δι:

"Θά ήτο ύβρις διά τον κ. Τσιτσάλην να συμπαραβληθή ως προς τον χαρακτήρα, και ως προς την πολιτικήν άνατοχήν και την πολιτικήν αξιοπρέπειαν, και ως προς τάς προς την πατρίδα του—και την μεγάλην και την μικράν—ύποψήφισιν, και τάς προς αυτό το κόμμα των Φιλελευθέρων εκδοθείσας του, και ως προς όσας γενικάς εις άλλας Ικανότητάς του, προς τον κ. Δημ. Γ. Μαρολλάον του όποιου, η μόνη μέτρον τούδε Ικανότης ύπηρεσεν, ότι κατώρθωσε η άποκριβή έπιμελώς και από τους έκλογάς του, και από την κοινωνίαν, και από το κόμμα του ποτός πηγαίνος είνε.

"Θά ήτο ύβρις διά τον κ. Τσιτσάλην να συμπαραβληθή ως προς τον χαρακτήρα, και ως προς την πολιτικήν άνατοχήν και την πολιτικήν αξιοπρέπειαν, και ως προς τάς προς την πατρίδα του—και την μεγάλην και την μικράν—ύποψήφισιν, και τάς προς αυτό το κόμμα των Φιλελευθέρων εκδοθείσας του, και ως προς όσας γενικάς εις άλλας Ικανότητάς του, προς τον κ. Δημ. Γ. Μαρολλάον του όποιου, η μόνη μέτρον τούδε Ικανότης ύπηρεσεν, ότι κατώρθωσε η άποκριβή έπιμελώς και από τους έκλογάς του, και από την κοινωνίαν, και από το κόμμα του ποτός πηγαίνος είνε.

"ΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙΝ,

Η Κυβέρνησις Τσαυδάκη άπεράσεις, λέγει, να προβή εις αίματηράς οικονομίας. Ο πρόεδρος δε αυτής έδίδωκε: "Προτιμώ να διασπείρω τους φίλους μου, αλλά να ευχαρι-

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΘ. ΑΡΩΝΗΣ

"Ενα από τα τίμα και άκούραστα και ευεργετικά τέκνα των Κυθηρών άπερίσσε και εκηδεύθη εν "Αθήναις, ο εξ "Αρωνιαδών της νήσου μας "Αναστάσιος "Αθων "Αρώνης.

Η άπόλεια είνε δεινή όχι μόνον διά την οικογένειάν του, αλλά και διά την κοινωνίαν μας της οποίας ο μεταστάς άπέτελει άφανές αλλά πολύτιμον μέλος, διότι έχάρειν εις αυτήν μέγα μέρος του πλούτου των ψυχικών αίσθημάτων του και του ύλικού του πλούτου. Ο "Αναστάσιος "Αρώνης.

Η κηδεία του έξερχεται αυτό το τέκνον της νήσου μας έτελέσθη μετά πάσης της άρμοσύνης εις αυτό εκτιμήσεως και έμπειρίας. "Υπό τόν λαμπρότατον ήμέραν εκείνην φθινοπωρινόν ήλιον, και έν μέσω πολυαριθμών και έξεχόντων μελών της κυθηριακής των "Αθηνών και του Παιραιώς παροικίας, και της παροικίας των Τηνίων εις ήν, λόγω των δεσμών εκ της συζύγου του δεν ήτο όλιγώτερον ο μεταστάς γνωστός, και έν μέσω στεφανών, και άνθέων, και σκυρών, ή σορός μετακομίσθη εκ της οικίας εις τόν πενήθιμω; άλλ' πλούσιω; διακομίσθησαν Ιερών ναόν του "Αγίου Γεωργίου Κυψέλης ένθ' εκ, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Χρυσόστομου, έψάλλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Κατόπιν η σορός, ακολουθούσων αυτήν πολυαριθμών αυτοκινήτων, μεταφέρθη επί ταβρίων νεκροφόρου άμάξης εις το πρώτο νεκροταφείον "Αθηνών εις εξέχουσιν θέσιν του όποιου και έτάφη.

"Ελαφρόν άς είνε το χόμα της "Αττικής το καλύψαν το σόμα της μεγάλης και άλλουστεικής εκείνης ψυχής του "Αναστασίου "Αρώνης.

Η εφημερίς μας, ήτις πολλάκις έλαβεν άφορμήν να εκτιμήσθ τά σπάνια χαρίσματα, και την φιλόφροναν και κοινωνικήν ήδυσαν του μεταστάτος, μετέχουσας όλοψύχως εις το δαυρύτατον πένθος της οικίας του, έκπράζει προς την πολυτίμον σύζυγον αυτού και τά τέκνα του, ως και προς πάντας τους συγγενείς του, θερμάτα συλλυπητήρια.

"Ενδιαφερθείς Ιδιαιτέρως διά την όδον διακομίσθης της νήσου μας, άπέτελε σεμέλος της δι' αυτήν έν Σύδνεϋ σχηματισθεί-

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΣΙΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΟΝ

Παρά των έν "Ιορτανία της Αλγυρίου εκτεστημένων "Αντικυθηριών κ.κ. Μύρωνος και "Εμμανουήλ Κωνσταλάκη, έλθοντες την κατοικίαν έπιστολήν ήν και ευχαρίστως δημοσιόομεν.

Αξιότιμη Κύριε Διευθυντά, Είς την έγκριτον εφημερίδα σας, άνεγνωσιν την "Εγκύκλιον της "Ενώσεως των άπανταχού "Αντικυθηριών.

Είς άπερίγραπτον ή χαρά ήν ήσάσθημεν τόσον ήμεις προσωπικός όσον και οι λοιποί ένταθα διαβιόντες συμπατριώται μας διά την ίδρυσιν του Συλλόγου "Ενώσεως των άπανταχού "Αντικυθηριών ο "Αγιος Μύρων." "Ητο έπιβεβλημένον καθήκον και ζωηρός ο πόθος όλων μας μιάς τούτης έννώσεως ήτις έμεθα βέβαιοι, και από τά πρόσωπα άτινα άνέλαβον την διοίκησιν της και από την ύποστηρίξειν δι' ής πάντες θα την πευβάλωμεν, να φέρη τά προσδοκώμενα άγαθά άποτελέσματα διά την προσφιλή ήμάν πατρίδα.

Σας παρακαλούμεν όπως με την έκφρασιν των έγκαρδιών ήμάν συγχαρακτηρίων δεχθήτε και τους ελκίρνεσις μας χειρισμούς. Διοτελεσμένον μετά ής προσήκουσας έκτιμήσεως Μύρων και "Εμμανουήλ Κωνσταλάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Προς πάντας τους όπωσδήποτε μετασχόντας του βαρυτάτου πένθους μας επί τού θανάτου του προσφιλούς μας πατρός και συζύγου "Αναστασίου "Αθ. "Αρώνης, έκφράζομεν τάς άπείρους και θερμότητας ευχαριστίας μας.

Οικογένεια "Ανασ. "Αρώνη

Προς πάντας τους συμμερισθέντας του πένθους μας επί τού θανάτου του προσφιλούς μας αδελφού "Αναστασίου "Αθ. "Αρώνης, έκφράζομεν τάς θερμάς και άπείρους ευχαριστίας μας.

Οι "Αδελφοί

Εδωστράτιος "Αρώνης, Παναγιώτης "Αρώνης, Μηνάς "Αρώνης, Γεώργιος Καβόπουλος, Νικόλαος Τσιγκούνης.

Προς το Κοινοτικόν Συμβούλιον της Κοινότητος "Αρωνιαδών, τον κ. Πρόεδρον αυτού, και πάντας τους κατοίκους της κοινότητος τους τελέσαντας μνημόσυον υπέρ της ψυχής του προσφιλούς μας συζύγου, πατρός και αδελφού "Αναστασίου "Αρώνη, έκφράζομεν τάς άπείρους ευχαριστίας μας.

"Η σύζυγος και τά τέκνα "Ανασ. "Αρώνη, οι άδελφοί και άδελφαί.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

"Ο έν έξαιρέτος νέος κ. Χαράλαμπος Νικήτα Πειρουναίης, και ή διά σπανίων προσόντων μορφώσεως και χάριτος προικισμένη δεσποινίς Φωφίη Μχ. Καρατζά, προσήλθης άδελφών των άριστων νέων συμπολιτών μας κ. κ. άδελφών Μ. Καρατζά, έτέλεσαν έν Περαιά τους γάμους των. "Η εφημερίς μας εύχεται εις αυτούς τον βίον άνέφελον.

Α' ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΑΜΠΗΡΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Όδός Σοφοκλέους 13
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Σπουδάζας έν Γαλλία και Γερμανία. Διευθύνει κτηματικά και οικονομικά συμφέροντα των "Ελλήνων τον έξωτερικού.

"Αναλαμβάνει άστικώς και έμπορικώς υποθέσεις.

•ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ•

"Αρραβώνες
Ο κ. Δημ. Αδάς και ή δεσποινίς Θεοδώρα Α. "Αρραβή ήρανοβύθησαν έν Ποταμύ.

Γάμοι
Ο κ. "Ελευθέριος "Εμμ. Ρούσσος και ή δεσποινίς "Ελένη Π. Σουφής, έτέλεσαν έν Ποταμύ τους γάμους των.

Ο κ. Παναγιώτης Κ. Βενιζέλος και ή δεσποινίς Μηνιά "Αθαν. Γαβριήλ έτέλεσαν εις Λογοθετικά τους γάμους των.

Ο κ. Γεωργίος Λιβήσης και ή δεσποινίς Σταυρούλα Γιαννικοπούλου έτέλεσαν έν Ποταμύ τους γάμους των.

Γεννήσεις
"Η σύζυγος του κ. Στυλιανού Πατιμεζάκη, "Αφροδίτη το γένος Κ. Μανέα, έτεκεν έν Ποταμύ όφειν.

Ο κ. Μαρουλή Γ. Κορωναίου έτεκεν έν Ποταμύ όφειν.

Ο κ. Ειρήνη Ν. Σαμίου έτεκεν εις "Αλφειά όφειν.

Ο κ. Μαρία Εύατο. Νουτρά έτεκεν εις Φυλιγγαίικα όφειν.

Ο κ. Σταμάτις "Ιωάν. Πριένι έτεκεν έν Ποταμύ όφειν.

Ο σύζυγος του κ. Δημ. Φανδρίδου "Αννα το γένος "Ιωάν. "Αρχοντούλη έτεκεν έν Ποταμύ όφειν.

Βαπτίσεις

"Η δεσποινίς Πωδητή Παν. Πρωτοψάλτη άνεδέξατο έν Ποταμύ το θυγάτηρ του κ. "Αντ. Π. Μαυρομμάτη όνομάσας αυτό "Αναστασίαν.

Ο κ. "Ανδρέας Δημ. Μεγαλοκονόμου άνεδέξατο έν Ποταμύ το άγοράκι του κ. Θεοδώρα Α. Κορωναίου όνομάσας αυτό Γεώργιον.

Ο δεσποινίς Αιονία Κυριακή Ιερών Χλαμπά άνεδέξατο έν Ποταμύ το θυγάτηρ του κ. Γεωργίου Ι. Σοφίου όνομάσας αυτό Κυριακούλα.

Ο κ. "Ιωάννης Σάμιος άνεδέξατο εις "Αλφειά το θυγάτηρ του κ. Γεωρ. Α. Σαμίου όνομάσας αυτό Μορίαν.

Θάνατοι

"Απεβίωσεν έν Περαιά η "Αλεξάνδρα Νικ. Κοσιμάκη έτών 90.

"Απεβίωσεν εις "Αγίαν Πελαγίαν ο Θεόδωρος Πονίνας έτών 81.

"Απεβίωσεν εις "Αγίαν "Αναστασίαν ο Δημήτριος "Ανασ. Ζαντιώτης Κοντολαίος έτών 73.

"Απεβίωσεν εις Λογοθετικά η Ρωμψία Π. Ταμπακή έτών 95.

"Απεβίωσεν έν "Υόχη της Πεννυλβανίας τόν "Ηνωμένον Πολιτικόν της "Αμερικής η Σοφία σύζυγος του κ. Χαράλαμπος Καλοπαϊδή έτών 52.

Δωρεά

Ο έν Αίστρολίη κ. Χρήστος Δ. Κορωναίος, άπέστειλεν ως δωρεάν εις την Μονήν Μυτιλήδων δύο λίρας Αίστρολίας.

Νέοι "Επιστήμονες

"Η δεσποινίς Εύφροσύνη Β. Χωνιάτη ύποσεία τάς έπιτυχίας έξέτασις της ένώπιον τού κοθηγητή της Φιλολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου, όπέσασεν, όμοι με το δίπλωμα, και τά συγχαρητήρια των καθηγητών της.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Τά έκλογικά άποτελέσματα της νήσου μας τάν τελευταίων εκλογών, έξακολουθών να συζητούνται ζωηρώς μεταξυ των συμπολιτών μας.

Και όλοι, συμπολιτευόμενοι και άντιπολιτευόμενοι, συμφωνούν εις το γεγονός, ότι ο Χωροίτης ύποψήφιος ήτο τυχερός.

Οι λογικόμενοι δε και οι πλέον πατριώται συμπολίται, συνεφώνησαν ότι ο μόνος άτυχος εις την περίστασιν αυτήν ήτο η νήσος μας.

Είς τόν Ποταμό λειτουργήν από τινος νέου ένιστάμεν υπό τόν τίτλον η "Αδύρα." "Ετσι οι Ποταμίτες θα γίνουν όλοι σιγά σιγά άβροδίοι.

Μερικοί συμπολίται μίς παρεκάλεσαν, εάν γνωρίζομεν, να τους πληροφορήσωμεν ποίος άπαρ ήτο ο ψηφοφόρος ο όποιος έδωκε τόν μοναδικόν σταυρόν προτιμήσεως εις τον κ. Βενιζέλον μεταξύ των 391 ψηφοφορησάντων εις την Χώραν.

Τους άπαντώντες ότι ο σταυρός αυτός, καθ' ή έπισημοποίησιν, άνήκει εις τόν εκ Κρήτης άστυνόμον της Χώρας κ. Μαθιουδάκη, τον όποιον και οι προβλέψεις διά το άποτέλεσμα τάν έν Κυθήροις εκλογών διεψέσθησαν.

Και ήτο φυσικόν να διεψευδοθύν, διότι ο κ. "Αστυνόμος, παρ' όλον το μακρόν διάστημα που έχει σχετισθεί εις τά Κόθηρα, δεν κατώρθωσε η αντίληψή του Κυθηριακόν πολιτικόν πνεύμα, έπισημασθείς ίσως και από το χωρεϊκό περιβάλλον, όπως συμβαίη και διά συμβαίη και με κάθε άλλον ύπάλληλον.

Το δημοσιογραφικόν όργανον του βουλευτού της δεύτερας κατανομής "διεμνησύν.ν. λέγει, την γενικήν αντίληψιν, άπευθύνει εις τους ήρωας λεμβούχους βιοπαλαιστές της "Αγίας Πελαγίας ένα έγνη.

“ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ”
ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού Ετήσια Δραχ. 50
Εξωτερικού Αίρας Αγγλ. 1
Αμερικής Δολλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΛΑΚΟΣ

**ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ**

Ο Αρταξέρξης ο Μακρόχειρ έδωκεν άδειαν εις τον Νεερίαν ν' ανεγείρῃ τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὴν εἰρήνην.

Ἡ Ρώμη ἐστειλεν πρεσβείας εἰς τὸν Ἀδριανόν διὰ νὰ συλλάβῃ τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνα. Χρόνιον τοῦ Ἀθηναίου Περιχλῆδος, καὶ τοῦ Ζαλευκοῦ νομοθέτου τῶν Λοκρῶν.

Σύστασις τῆς δεκανδρίας εἰς τὴν Ρώμην. Ὁ Κίμων, ὁ υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου, ἠγάγετο εἰς τὸν Ἀρταξέρξην νὰ κάμῃ συνθήκην μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπενεχθέντος διὰ τὸν ἐκείνου τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοῦ Κίμωνος.

Ἀ' Ἰερὸς Πόλεμος.

Ἐνίκηθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦς Περσικοῦς εἰς τὴν Χαλκιδίαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐστειλαν ἀποικίαν εἰς τὸ Θούριον τῆς Λοκρίας.

Σύστασις τῶν ἐκπαιδῶν εἰς τὴν Ρώμην. Διοριθίσθη μισθὸς εἰς τοὺς Ρωμαίους στρατιώτας, ἐν ὧς τότε δὲν ἦτο διωρισμένος.

Πόλεμος μεταξὺ Κορινθίων καὶ Κερκυραίων.

Ἐκδομήθησαν τὰ προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀρχὴ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ Περιχλῆδος. Ἡκμάζον τότε οἱ Κορινθιοὶ ποιεῖται, Κρατίων, Ἐδολίης, καὶ Ἀριστομένης. Οἱ ἀστρονόμοι Μένων καὶ Εὐκλείδης, ὁ φιλόσοφος Δημόκριτος, ὁ ῥήτωρ Γοργίας, ὁ ἱστορικὸς Θουκυδίδης, ὁ ἱατρὸς Ἰπποκράτης, καὶ ὁ σοφιστὸς Σωκράτης.

Λοιμὸς εἰς τὰς Ἀθήνας. Τότε ἦκμαζον ὁ Μυλαχίας καὶ τὸ τελευταῖον τὸν προφήτην. Ὁ θάνατος τοῦ Περιχλῆδος.

Θάνατος τοῦ Μεκρόχειρος Ἀρταξέρξου, διδόχος αὐτοῦ ὁ β' Σέρξης.

Θάνατος τοῦ Σέρξου τοῦ β', διδόχος αὐτοῦ ὁ Σηδριανὸς νόθος υἱὸς τοῦ Ἀρταξέρξου, ὅστις ἐβασιλεύσε 7 μῆνας.

Δαρείος Ι' ὁ νόθος διεδέχθη τὸν θρόνον τῆς Περσίας.

Ἡ μάχη τῆς Ἀμφιπόλεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐθανάτωσαν Βρασίδας ὁ στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Κλέων ὁ τῶν Ἀθηνῶν.

Εἰρήνη, ἡ ἀνακωχὴ τοῦ πολέμου τῶν Λακεδαιμονίων διὰ 50 ἔτη.

Ὁ Ἀλκιβιάδης ἐστεφανώθη εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Ἐκστρατεία τῶν Ἀθηνῶν εἰς Σικελίαν. Διέφυγες τῆς πεντηκονταετίας εἰρήνης, καὶ ἀναγέννησις τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Ἡ Αἴγυπτος ἐπανέστη κατὰ τῶν Περσῶν, καὶ ἀνῆγγερε βασιλεὺς τῆς τῶν Ἀμυρταίων.

Ἀλωσις τῆς Σικελίνης καὶ τῆς Ἰμέρας, πόλεως τῆς Σικελίας, ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων.

Ναυμαχία τῶν Ἀργινουσῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ στόλος τῶν Ἀθηνῶν κατετρόπισεν τὸν τῶν Λακεδαιμονίων.

Μάχη παρὰ τὸν Αἰγύριον ποταμόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνίκησεν ὁ Λυσάνδρος, διονύσιος ὁ πρεσβύτερος ἀνὴρ εἰς τὸν θρόνον τῶν Συρακουσῶν. Θάνατος δαρείου τοῦ Νέου διδόχος αὐτοῦ Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων.

Ἀλωσις τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου τῇ 24 Ἀπριλίῳ, καὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Σύστασις εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου τῶν τριάντων τυράννων, τῶν ὁποίων ἡ τυραννία μετὰ 8 μῆνας κατελύθη ὑπὸ Θρασύβουλου, καὶ ἐσυστήθη πάλιν ἡ δημοκρατία. Ἡκμάζον τότε οἱ φιλόσοφοι ὁ Μεγαρέτης Εὐκλείδης ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐριστικῶν, ὁ Πρωταγόρας, καὶ ὁ Θηβαῖος Κέρξης, ὁ ῥήτωρ Λυσίας, ὁ ποιητὴς Ἀγάθων, καὶ ὁ ἑφεσίσε Γωργίας Παροδάσιος.

Ἐκστρατεία τοῦ νεωτέρου Κύρου μετὰ 100 χιλιάδων βαρβάρων, καὶ 10 χιλιάδων Ἑλλήνων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀρταξέρξου Μνήμονος. Θάνατος τοῦ Κύρου, καὶ ἐπανάσις τῶν 10 χιλιάδων Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Χειράδου τοῦ Λακεδαιμονίου, καὶ Ξενοφόντος Ἀθηναίου τοῦ καὶ ἱστοριοῦ.

Ὁ θάνατος τοῦ Σωκράτους κατὰ Μάιον.

Ἡττα τῶν Καρχηδονίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου τῶν Συρακουσῶν.

Ἐκστρατεία τοῦ Ἀγχιολάου βασιλέως τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἡκμάζον τότε Ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος καὶ ἱστορικὸς, Κτησίας ὁ ἱστορικὸς, Ζεύξις ὁ ζωγράφος, Ἀντισθένης ὁ ἀρχηγὸς τῆς κενικής αἰρέσεως, Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικός φιλόσοφος, καὶ ἄλλοι.

Οἱ Κορινθιοὶ μετὰ τῶν συμμάχων τῶν ἐκρήφυναν πόλεμον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους.

Νίκη τοῦ Κόνωνος κατὰ Λακεδαιμονίων παρὰ τὴν Κνίδον, καὶ νίκη τοῦ Ἀγχιολάου κατὰ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν συμμάχων εἰς τὴν Κορώνειαν.

Ὁ Κόνων ἀνέγειρε τὰ τεῖχη τοῦ Πειραιῶς.

Εἰσβολὴ τῶν Γαλατῶν, στρατηγόντος τοῦ Βρέννου εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔτι τῶν Ρωμαίων παρὰ τῶν Ἀλλίων ποταμῶν, καὶ ἄλλως, καὶ ἐμπρησμός τῆς Ρώμης ὑπὸ τῶν Γαλατῶν, οἵτινες μετὰ 7 μῆνας ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Κάμิลλον, καὶ ἀνεκτίσθη ἡ Ρώμη.

Ἀλωσις τοῦ Ῥηγίου τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ Διονυσίου. Ἡκμάζον τότε ὁ Πλάτων, ὁ διδυρμικὸς ποιητὴς Φιλοξένος, ὁ μουσικὸς Δάμω, ὁ φιλόσοφος Πείδων, καὶ ὁ ῥήτωρ Ἰπικράτης.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ἐκλεκτὸς συνδρομητὴς τῆς «Φωνῆς», παρακολουθεῖς εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς τοῦ ἀγῶνα τοῦ κ. Π. Τσιτσῆλια διὰ τὴν νῆσον μας, μὲς γράφει εἰς εὐγενικὴν ἐπιστολὴν του, ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Τσιτσῆλια ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν, ἀνεφαρτέως τῶν λόγων οἵτινες τὴν ἀπουσίαν αὐτὴν προέκλεισαν, ζημία μόνον διὰ εἶναι διὰ τὴν νῆσον, καὶ ὅτι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, καὶ μάλιστα τὸ ἐσχίτως ἐφαρμοσθέν, εἶνε ἀνόητον διὰ τὸ αὐτοῦ δὲν ἐκλέγονται εἰς ἐκείνην ἐπαρχίαν τὰ πρόσωπα τ' ἀπολαμβάνοντα πραγματικῶς τῆς ἐμαιοσύνης τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ τὰ πρόσωπα τῶν διαφόρων συνδυασμῶν, καὶ τὰ ἐκείναι νὰ διαμαρτυροῦν, καὶ νὰ διαφθεύουν διὰ τοῦ χυμῆτος, καὶ τῶν ἄλλων παντοίων ἀνηθικῶν μέσων τὸ φρόνημα τῶν πολιτῶν.

Εἰς τὸν εὐγενὲς ἐπιστολογράφον μας δὲν θ' ἀπαντήσωμεν διὰ τὴν ζημίαν ποὺ ὡς πιστεῖται, θὰ προκίνη εἰς τὴν νῆσον μας ἐκ τῆς ἀπουσίας ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν τοῦ κ. Τσιτσῆλια. Λοῦτον τοῦτο μόνον ὁ χρόνος διὰ τὸ ἐπικυρώσῃ. Ὅσον διὰ τὰς ἀντιλήψεις του περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, καὶ τὰς μεθόδους διαφθορᾶς τῶν πολιτικῶν φρονιμάτων τοῦ λαοῦ τὴν ὁποίαν ἐπιχειροῦν οἱ διάφοροι λαοσώτηρες καὶ τὰ διάφορα πολιτικὰ κόμματα, εἴμεθα σύμφωνοι.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, ἥ μὲς ἐπιτραπὴ νὰ παραθέσωμεν ἐδῶ ἕνα ὅριον ποίημα, σχετικὸν πρὸς τὸ ἀνωτέρω, ποιήματα τοῦ περιφήμου κατὰ τὸ 1885 σατυρικοῦ περιοδικοῦ «Ραμπλαγὰς», δημοσιευθὲν εἰς ἕνα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης φύλλον του. Ὁ ἀναγνώστης τοῦ ποιήματος αὐτοῦ θὰ παρατηρήσῃ, ὅτι μ' ὅλον ὅτι παρήλθεν ἕκτοτε ἡμεῖς σχεδὸν αἰῶν, αἱ ἐκλογικαὶ καὶ τὰ ὅμοια μέθοδοι εἶνε αἱ ἴδιαι. Καὶ σήμερον, τὸ ρουσφέτι, αἱ παντὸς εἶδους προσωπικαὶ παρανομίαι, ἡ κομπλαίς, τὸ χυμῆτος, οἱ συνδυασμοὶ, τὰ παχὺὰ λόγια, τὰ μεγάλα καὶ φουσκωμένα προγράμματα, εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων. Ἀλλ' ἰδοὺ τὸ ποίημα ὡς ἔχει.

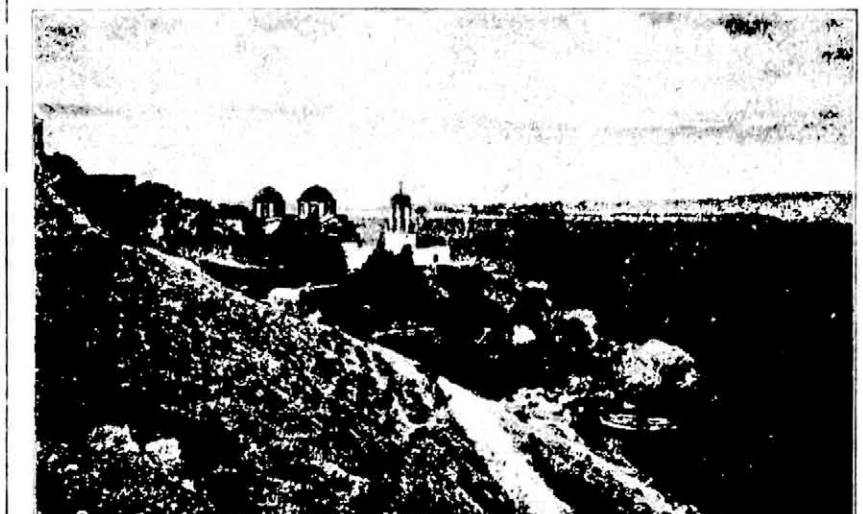
!!! ΣΤΟ ΛΑΟ !!!

Λαέ, λαέ ποὺ κυνηγοῦν
ὁλοῦθε τὰ κοινὰ σου,
βαλε καὶ μιά, στὴν πίστι σου
τὸ χέρι στὴν καρδιά σου!
Καὶ ρίξε τ' ἀσπρὸ σου κοινὸ
Ἐκεῖ ποὺ τοῦ ταυρίζεται!
Ὡς ποτε πιά ἡ κομπλαί
θὰ βουλεύηθαι νὰ βγάξῃ...
Ὡς ποτε οἱ συνδυασμοί,
λαέ μου, θὰ σ' ὀρίζουν
κι' ἕνας τὸν ἄλλο βουλεύηθαι
αὐτοὶ θὰ διορίζουν!
Ὡς ποτε σ' ἕνα κέρασμα
τὴν ψῆφο σου θὰ πνίγῃ;
καὶ τ' ἀσπρὸ περιεστὶ σου
μὲ κόρακα θὰ σπνίγῃ;
Ὡς ποτε θὰ νὰ σ' ἐλποῖν
προγράμματα μεγάλα,
ὅπου σὺ τάζουν τοταμοῦς
μὲ μέλι καὶ μὲ γάλα,
ποὺ παραδίδουν στὸ χαρτί
οὐ δύνανται εἰσφέρειν,
ποὺ μὲ τὰ λόγια, φέρνουνε
καὶ τὸν χρυσὸν αἰῶνα,
μὰ εἶνε κοῦφια μ' ἀλαφρὸ
ἀγέρα φουσκωμένα...
μαλόνια ὅπου σκάνουνε
καὶ χάνουν! ὁλοῦνε...
Ὡς ποτε θ' ἀγοράζονε,
ὡς ποτε θὰ ποιοῦνε
τὴν φοβερὴ σου θέλησιν...
Κι' ὡς ποτε θὰ γελῶνε
μὲ τὴν παλοβόρμια σου,
μὲ τ' ἀλαφρὸ μυαλό σου
μὲ τὴν καλὴ σου τὴν καρδιά;
Γιὰ πὲς μου, σὸ Χριστὸ σου,
οὐ εἶσ' ἐκεῖνος ὁ λαὸς
ποὺ ἔσπευσε νὰ δεῖξῃ
τὴ δράκοντα μὲ σὰ χέρια σου
μπαρεῖς νὰ ξεροπνίγῃς...
Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ λαὸς
ποὺ τρέμαν οἱ ἀγάδες,
ποὺ παίζοντες ἐξερδόντες
τυράννους βασιλεῖδες...
—Ὅχι!—φωτίζουν οἱ Ρωμηοὶ
ποὺ σ' ἔχουνε σπουδάσει.
—Εἶν' ἄλλος τώρα ὁ λαός!
τὸν ἔχουνε χαλάσει
ἡ ρουσφετοπολιτικὴ...
Οἱ ἐπιτήδειοί μας...
τὰ ψεύτικα μας εἰδωλά,
οἱ ψευτικοὶ Θεοὶ μας!
Αἱ! Σήκω γίγαντα λαέ!...
τὴ δύναμίν σου νοιώσει!
τὴ μαύρην, μαύρην ψῆφόν σου,
ὅπου μαυρίλα, δόσε...
Νὰ βγῇ φρενιὰ ὁλόμαυρη
αὐτὸ ποὺ ταμπουνίζον,
ἐκεῖνοι ποὺ σὲ λῶσαν τὸν
καὶ τὸ λαὸ βαρβεύουν!...

Συντάκτης τοῦ «Ραμπλαγὰς» ἦτο τότε

ὁ περίφημος Κλεάνθης Τριανταφύλλου, ἕνα ἀπὸ τὰ φωτεινότερα πνεύματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ τὰ ἐπαναστατικώτερα ἐναντίον πάσης ἐξουχιστικῆς καὶ διαφθορᾶς τοῦ λαοῦ.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΥΡΣΙΝΙΔΙΟΥ
Ἡ ἀνεγερθεῖσα πρὸς ἐξηκονταετίας εἰς τὴν γραφικωτάτην αὐτὴν τοποθεσίαν ἐπὶ τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς μυροβόλου νήσου Χίου Μονῇ, ἡ ἐπισημθεῖσα λόγῳ τῶν πέριξ αὐτῆς ἀφόνους φουμένον μύρων, μὲν Μυρσινιδίου, καὶ ὁ περιειληγὸς αὐτῆς νὰς ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας Παρθένου. Ἡ Μονὴ αὕτη ἰδρῶθη κατ' ἀπομίμωσιν τῆς ἐν τῇ νήσῳ μας ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδίου.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Ἡ ἰδέα τῆς δικαιοσύνης εἶνε λίαν ἀνεπτυγμένη μεταξὺ τῶν ζῶων. Πλεῖστα παραδείγματα θεοῦ τοῦτο. Ἐὰν ἀδικήσῃς ζῶον τι ἀποδίδει τὴν ἀδικίαν ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτοῦ διὰ δόλητος, δι' ἀμυχῆς, διὰ λακτίσματος.

Τοῦτο οὐδὲν ἔχει τὸ ἐκπληκτικόν. Ἀλλὰ τὸ ἐνοχληθὲν ζῶον πολλάκις ἀποταμύει ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ τὸ προσγενόμενον ἀδικήμα, καὶ ἀναμένει τὴν κατάλληλον περιστάσιν ὅπως ἐκδικηθῇ.

Ὅταν πράττουν οἱ κύων, ὁ ἔπρος, ὁ ἐλέφας. Ἐνίοτε μάλιστα διὰ ἐκδικηθῆσιν ἀσφαλέστερον τὰ ζῶα ταῦτα, παραφυλάττουν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἐχθρὸς αὐτῶν εἶνε ἀφρημένος καὶ τότε ἐπιτίθενται κατ' αὐτόν.

Ἰνωστότατα εἶνε αἱ περὶ ἐκδικήσεως τοῦ ἐλέφαντος διηγήσεις. Ἀλλὰ καὶ ὁ ψιττακὸς, μὴ διακρινόμενος ἐπὶ νοημοσύνη, εἶνε ἐμφυρετικῶς εἰς τὰς ἐκδικήσεις. Διάσημος ζωολόγος διηγείται ὅτι εἰς ψιττακὸς ἐμνηστικῶς κατὰ τὸ γάτῳ τῆς οἰκίας διὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ δὲ ἐκλέγει τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οὗτος ἐγευματίζει καὶ τὸν κράζει δι' ὑποκριτικῶν φωνῶν. Ὁ γάτος σπεύδει ἀνύποπτος, καὶ ὁ ψιττακὸς ἐπωφελεῖται τὴν περιστάσιν ὅπως ἀνατρέψῃ τὸ δοχεῖον τὸ περιέχον τὸ γάλα τοῦ γάτου.

Τὴν ταυτήν ἀντίληψιν τῆς δικαιοσύνης ὑπομορφήν ἐκδικήσεως ἔχουν καὶ τὰ παιδία καὶ αἱ ἀγρία καὶ θάρσους κοινωνία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ τεχνάσματα τῶν ζῶων ὅπως ἀσφαλέστερον ἐκδικηθῶσι δὲν εἶνε ἀγνωστα εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἔρμυθροδερμος τῆς Ἀμερικής κρίνει ἡθικώτατον νὰ μεταμφιεσθῇ, νὰ μεταβῇ ἀγνώριστος εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ζῆτον φιλοξενίας, καὶ ὠφελομένου ἀπὸ τὴν ἀγαθοπιστίαν ἐκείνου νὰ τὸν φονεύσῃ. Καὶ ὁ Κορρικανὸς (καὶ ἄλλοι δυστυχῶς) ἐνδρακεῖ διὰ νὰ φονεύσῃ ἀνύποπτον διαβαίνοντα τὸν ἐχθρὸν του.

Αἱ κοινωνίαι τῶν ζῶων ἔχουν καὶ ἐτε-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΑΣ

Νομὸς Ἀττικοβοιωτίας, Ἐπαρχία Κυθήρων, Ταμίον Κυθήρων

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μᾶς ἀπέστειλε τὸν κατωτέρω πίνακα τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως τῶν κοινοτήτων τῆς νήσου μας, τὸν ὅποιον καὶ δημοσιεύομεν.

ΧΡΗΣΙΣ 1931 - 1932					
Ὄνομασία	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον χρήσεως 1930 - 1931	Ἔσοδα ἐσπραχθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν 1931 - 1932	Σύνολον	Ἔσοδα πληρωθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν 1931 - 1932	Χρηματικὸν ὑπόλοιπον χρήσεως 1931 - 1932
1 Ἀρωνιάδων	2.755	4.645	7.400	5.051	2.349
2 Ἀντικυθήρων	4.712	3.308	8.020	6.120	1.900
3 Βιαραδίων	1.363	2.655	4.018	1.317	2.701
4 Γερακαρίου	947	4.033	5.000	2.103	2.897
5 Καραδᾶ	9.863	6.053	15.916	3.408	12.508
6 Καρδουάδων	3.964	7.583	11.547	3.415	8.132
7 Κυθήρων	119	29.699	29.818	23.224	6.594
8 Κοντολαϊνίων	10.054	3.991	14.045	6.795	7.250
9 Λογοθετιανίων	17.695	7.166	24.861	6.814	18.047
10 Λειβαδίου	7.588	6.065	13.653	7.654	5.999
11 Μυτᾶτων	15.645	4.359	20.004	6.395	13.609
12 Μυρτιδίων	6.951	3.925	10.876	4.756	6.120
13 Μυλοποτάμου	3.875	6.436	10.311	6.295	4.016
14 Ποταμοῦ	110.868	35.306	146.174	30.285	115.889
15 Φραταλίων	3.357	4.875	8.232	6.039	2.193
16 Φριλιγκανίων	23.266	12.170	35.436	13.038	22.398
Σύνολον	223.022	142.289	365.311	132.709	231.602

Τῶν διανομιῶν, τῶν στάσεων, τῶν πολέμων ἡ πηγὴ δὲν ἀποξηραίνεται, ἐὰν μὴ ἡμερωθῶσι τῶν ἀνθρώπων τὰ πάθη.

Ἡ θρησκεία ἔχει πάντοτε τοὺς κόλλους ἀνοικτούς, ἀλλ' ἀπαιτεῖ πρῶτον μετάνοιαν, ἔπειτα δέχεται καὶ τὰς προσφορὰς.

καὶ ἀπειθοῖσι, βροχὴν δὲν πίπτουσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ γρονθοκοπήματα καὶ τὰ δόγηματα.

Κατὰ δὲ τὸν Ἡρῆμ, ἐσάκης συνοδεία τις ἐπιχειρεῖ νυκτερινὴν πορείαν, καθ' ἣν πρέπει νὰ τηρητὰ πλήρησι σωπῇ, πᾶς ζωηρὸς πύθηνος ἀποπειρώμενος νὰ κραυγάζῃ ραπίζεται ὑπὸ τῶν γρόντων.

Οἱ δὲ κάστορες, καθ' ὃ φαίνεται, ἔχουσι τελείως ὁργανομένην ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

Ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας μεριμνῶσι καὶ οἱ πελαργοί, οἵτινες κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀποδημίας θανατώνουσι τοὺς ἀρνούμενους ἢ τοὺς ἀδυνατοῦντας ν' ἀκολουθήσωσι τὴν λοιπὴν ἀγέλην.

Καὶ αὕτη δὲ ἡ προγραφή καὶ ἡ ἐξορία δὲν εἶνε ποινὰ ἀγνωστοῖς εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ζῶων. Πολλὰκις εὐρέθησαν κάστορες μονήρεις ἐκδιωχθέντες ὑπὸ τῶν ὁμίλων των. Ἀλλὰ τὸ γνωστότερον παράδειγμα εἶνε τὸ τῶν ἐλεφάντων. Ὁ «γαῦρος» ἐλέφας δύναται νὰ ὁδοῇ πλησίον ἀγέλης, ἀκολουθεῖ τοὺς λοιπούς, ποτίζεται εἰς τὴν αὐτὴν πηγὴν, ἀλλὰ μένει πάντοτε εἰς τινὰ ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἀγέλης· ἐν δὲ ποτε τολμήσῃ νὰ ἀναμυχήσῃ, ἀποδιώκεται ἀμελείτως ἀπὸ κοινῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων. Οὕτω δὲ καθίσταται καὶ ἄγριος καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὸν ἄνθρωπον.

ΑΡΑΒΙΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ὅλοι γνωρίζουν ποίαν σημασίαν ἀποδίδουν οἱ Ἀραβες εἰς τὰ ζῶα των. Ἐνὰς λοιπὸν Ἀραβὴν ὀνόματι Ἀμποῦ, εἶχε μιά φορὰδία ἡ ὁποία συνήγωνε ὅλες τῆς χάρες, καὶ τῆς ὁποίας ἡ γρηγοράδα ἦτο ἐξαιρετικὴ εἰς ὅλη τὴν χώρα.

Ἐνὰς Σείχης μίας γενοικίας περικύβητε τὴν εἶδε, καὶ κατελήθη ἁμέσως ἀπὸ φλογερὸ πόθο νὰ τὴν ἀποκτήσῃ. Ματαίως ὅμως προσέγγισεν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς ἐκ μερῶς τοῦ ἐνὰ σπουδαίου ποσόν. Αὐτὸς, καθόλου δὲν ἔσπευγε, καὶ σὲ καμμίᾳ τιμῇ ν' ἀποδεχόμην ἐνός ζῶου τὸ ὅποιον ἄλλως τὸ ἐθεωρεῖτο σόφισμα καὶ παλάδιο τῆς φυλῆς.

Ὁ Σείχης βλέπων ὅτι αἱ προσφοραὶ τοῦ ἀπεκροῦντο, καταστρέφει εἰς ἕνα τέγνασμα γιὰ νὰ γίνῃ κύριος τοῦ ἀντικειμένου τοῦ πόθου του. Μία ἡμέρα ποὺ ὁ Ἀμποῦ περνοῦσε μετ' ἐπὶ φορὰδία τὸν ἀπὸ κάμπο ὁδοῦ, ἔκμακρυν ἀπὸ τὴν πόλιν, ἤκουσε μιά θεογονὴ φωνὴ νὰ βγαίῃ ἀπὸ κάποιου ἐκεῖ φράκτιν. «Στάσου, ἔλεγε ἡ φωνή, καὶ ἐν ἔχῃς μέσα σου ψυχὴν μουσουλμανίαν, ἐλέησε τὸν δυστυχῆ! Ὁ Ἀμποῦ ἐθρηνησεν τὰ μακίνα πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἐβγαίε ὁ φωνὴ καὶ ἐκείνη φωνή, καὶ ἀντελήθη εἰς τὴν ἀρχὴ τοῦ δρόμου, ἐν ἂν ἀνδρὰ σκεπασμένο μὲ κουφέλια ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἐξημελιωμένος ἀπὸ τὴν κόουρα.

—Ποῦς εἶσαι, ἀδελφέ μου, τοῦ εἶπε, πλησιάζοντας, καὶ σὲ τί ἡμεροῦν νὰ σε βοηθήσω; —Ἀδελφέ, ἀπήντησεν ὁ ἕνος, ἐνόμισα ὅτι θὰ ἡμπορούσα νὰ φθάσω εἰς τὴν πόλιν πρὶν νυκτοῦ. Πάρε με καθάλα εἰς τ' ἄλογόν σου, καὶ ἄσπε με γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τ' ἄγρια θηρία.

Ἐλα, ἀπήντησεν ὁ Ἀμποῦ, καὶ καθάλασε κοντά μου. Θὰ σε ὁδηγήσω εἰς τὸ σπίτι μου.

Ἀλλοῖμονον, εἶπεν ὁ ἄλλος, τὰ γυνάτια μου μόλις ἡμποροῦν νὰ με ὑποβοηθήσουν. Πῶς δὲ ἡμποροῦμαι χωρὶς νὰ με βοηθήσωσι νὰ σκηνοῦμαι καὶ νὰ φθάσω ὡς τὴν σέλλα;

Ὁ Ἀμποῦ κατέβη ἀπὸ τὴν φορὰδία. Ἐπειτα παίρνοντας τὸν ἕνον εἰς τὴν ἀγκαλιά του, τὸν καθέσω ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ εἰς τὴν σέλλα, καὶ τοῦ ἔβαλε τὰ σπορτίονα εἰς τὰ πόδια, συγχρόνως δὲ τοῦ ἔδωσε εἰς τὰ χέρια τὰ χαλινάρια.

Ἐφαρνα, ὁ ὑποτιθέμενος ἀσθενής, κενύσας μετὰ τὰ σπορτίονα τὴν φορὰδία, ἔφυγε σὺν βέλους, καὶ σταματώντας εἰς ὀλίγη ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν ἐκκλητήριον Ἀραβὰ, τοῦ ἐκραύγασε μ' ἕνα εἰρωνικὸν τόνο.

—Εἰ! Εἰ! Ἀμποῦ, οὐὲ τὸν Ἀμποῦ, γνώρισέ με. Εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ ἔσπειρε τρεῖς φορὰς εἰς τὸ σπίτι σου ἀνθρώπους γιὰ ν' ἀγοράσῃ τὸ ζῶόν σου. Σὺ ἠρνήθης νὰ μοῦ τὸ πούλησῃς, καὶ γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ σὺ τὸ πῆρα. Καλὸ ταῖς εἶδαι!

Ἀκούοντας τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Ἀμποῦ, ἀνεστέναξε. Καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἄρπαγα τοῦ εἶπε:

—Στάσου καὶ ἄκουσε μιά παρὰκλήσι ποὺ θὰ σοῦ κάμω. Ὅταν θὰ γυρίσῃς κοντὰ στοὺς δικούς σου, μὴν τοὺς μιλήσῃς γιὰ τὴν δυστυχίαν μου, διότι ὑπάρχει φόβος, ἂν μαθητευθῇ ἡ πρῆξις σου, ν' ἀπομακρυνθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν ἐδσπλαγγίαν, καὶ νὰ παύσουν νὰ κάνουν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον τὸ καλὸ. Αὐτὴ τὴν χάρι, γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ σοῦ ζήτω!

Τότε ὁ Σείχη

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΑΝΟΔΟΤΩΝ

Προς συμπλήρωσιν του γενικού καταλόγου των άπανταχού έρανοδοτών και δωρητών της οδού Διακοφτίου, δημοσιεύομεν τον πρώτον και μη δημοσιευθέντα μέχρι τούδε κατάλογον των εν Αθήναις και Πειραιεί έρανοδοτών κατά τὸ έτος 1926.

Εμμανουήλ Σκλάβος	Δραχ. 5.000
Παναγιώτης Καστριώτης	5.000
Βασίλειος Πασιός	3.000
Μηναΐδης Μεγαλοκονόμος	2.500
Γεώργιος Παστός	2.000
Χαράλαμπος Κουλεντιανός	2.000
Ανώνυμος Κυθήριος	2.000
Αθανάσιος Μαζαράκης	1.320
Γρηγόριος Γαλακτίος	1.000
Ανασ. και Μην. Τσιφτζόπουλοι	1.000
Στέφανος Μόστις	1.000
Γεώργιος Σίμος	1.000
Βρεττός Χανιώτης	1.000
Ιωάννης Μαλάνος	1.000
Κωνσταντίνος Μολονόπουλος	1.000
Μηνάς Πατριώτης	750
Εμμανουήλ Μαροβέλλος	750
Χαράλαμπος Γερακίτης	500
Δημήτριος Καράνης	500
Αδελφοί Αδων. Μεγαλοκονόμου	500
Σταύρος Παστός	500
Εμμανουήλ Στρατηγός	500
Σ. Ζακελαριάδης	500
Κοσμάς Ασιώτης	500
Φώτιος Προβελγγίος	500
Θεόδωρος Καρύδης	500
Παναγιώτης Πατριώτης	400
Ανδρέας Αρξοντούλης	400
Δημήτριος Αρ. Ζαντιώτης	400
Παναγιώτης Σίμος	375
Κυριάκος Φυλίκκος	375
Κοσμάς Καψάνης	375
Αναστάσιος Κομηνός	375
Αδελφοί Κ. Σκλάβου	375
Κωνσταντίνος Καρύδης	375
Παναγιώτης Καψάνης	375
Γεώργιος Ανδρόνικος	375
Γεώργιος Στρατηγός	375
Αδελφοί Α. Κομνηνού	250
Γεώργιος Παστός	200
Θεόδωρος Τζέντζος	200
Φώτιος Αρώνης	200
Αδελφοί Καστριώτου	200
Χρόνης Καψάνης	200
Παναγιώτης Σουρής	200
Βρεττός Μανωλέσος	200
Αδελφοί Μαυρομάτη	200
Χαράλαμπος Λαχανάς	200
Παναγιώτης Γαλακτίος	200
Ιωάννης Π. Κορωναίος	150
Δημήτριος Χανιώτης	150
Ιωάννης Κορωναίος	100
Κοσμάς Κοντολέων	100
Ανώνυμος Κυθήριος	100
Παναγιώτης Σουρής	100
Σωτήριος Σοφίος	100
Νικόλαος Σίμος	100
Αθανάσιος Σίμος	100
Δημήτριος Κομηνός	100
Παύλος Στρατηγός	100
Γεώργιος Κασμάτης	100
Σταμάτιος Τζάνης	100
Βασίλειος Μπαβέας	100
Ευάγγελος Πετρόχειλος	100
Πέτρος Καρύδης	100
Θεόδωρος Μεγαλοκονόμος	75
Αθανάσιος Προτοφάτης	75
Σπύρος Παλλιδάς	75
Γεώργιος Φλάσκας	50
Αδελφοί Χλέντζου	50
Γεώργιος Μαλάνος	50
Ιωάννης Προτοφάτης	50
Παναγιώτης Μπαβέας	50
Κων. και Έμμ. Βενάρδος	50
Μιχαήλ Μαγγιώρος	50
Δημήτριος Μπαβέας	50
Νικόλαος Κομηνός	50
Νικόλαος Αρξοντούλης	30
Ιωάννης Σοφίος	25
Αναστάσιος Γιαννούλης	25
Παναγιώτης Πρινέας	25
Σταύρος Πασπαλός	25
Βασίλειος Στάθης	25
Θεόδωρος Γεωργακόπουλος	12 50

Σύνολον Δραχ. 45.187.50	
Ἐκ Δωρεῶν κατὰ τὸ 1927	
Κυθρη. Ἀδελφότης Πειραιῶς	Δρ. 3.000
Ἀνώνυμος Κυθήριος	> 500
Σύνολον Δρ. 3.500	
Ἐκ Δωρεῶν κατὰ τὸ 1928	
Ἡρακλῆς Τσιτσάλης Δολ. 25	Δρ. 1.912.50
Θ. Ἀναστασόπουλος Ἀ. Ἀγγλ. 5	> 1.870
Μηνάς Γερακίτης	> 1.000
Θεόδωρος Κασμάτης	> 1.000
Ἰωάννης Καλλίγερος	> 500
Ι. Καραλάτης δι' ἀξίαν πέτρας	> 450
Δ. Χανιώτης εἰς μνήμην Κ. Μανέας	> 300
Σύνολον Δραχ. 7.032.50	
Ἐκ Δωρεῶν κατὰ τὸ 1929	
Κυθηραϊκὸς Σύνδεσ. Ἀθηνῶν	Δρ. 3.000
Νικόλ. Φατούρας Μαντζουράνης	> 1.000
Σύνολον Δρ. 4.000	
Ἐκ Δωρεῶν κατὰ τὸ 1930	
Ἀδελφοί Δημ. Λογοθέτη	Δρ. 2.352
Α. Καλοπαίδης Ἀ. Ἀγγλ.	> 1.913.50
Γεώργ. Σκλάβος Α.	> 5
Παναγ. Γαλάνης	> 5
Σταματία Καρποπούλου Ἀ. Ἀγγ. 1	> 374
Σύνολον Δρ. 8.379.50	
Ἐκ Δωρεῶν κατὰ τὸ 1931	
Παναγιώτης Ξενάκης	Δρ. 2.000
Σύνολον Δρ. 2.000	
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ	
Ἐξ ἑράν. Ἀθηνῶν Πειραιῶς 1926	Δρ. 45.187.50
Ἐκ Δωρεῶν 1927	> 3.500.—
> 1928	> 7.032.50
> 1929	> 4.000.—
> 1930	> 8.379.50
> 1931	> 2.000.—
Γενικὸν Σύνολον Δρ. 70.099.50	

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

Εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀναστασίαν τῆς νήσου μας καί εἰς τὴν ἐκεῖ παρακείμενον φρέαρ, ἀνευρέθη πνιγμένη ἡ εἰκοσαετής νεάνις Καλλιόπη Σταύρου Ζαντιώτη. Ὁ θάνατός της προήλθεν ἐξ αὐτοκτονίας ἐνεκεν, ὡς λέγεται, αἰσθηματικῶν λόγων. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Μεταβίς εἰς Κύθηρα ἐπεθεώρησε τὰ ἐν τῇ νήσῳ δημοτικὰ σχολεῖα ὁ ἐπιθεωρητής κ. Θεόδ. Σταματόπουλος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΡΧΟΝΙΑΔΙΚΩΝ - ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Πρὸς τοὺς συμπολίτας
Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἑράνων καὶ κατασκευῆς τῆς ἐν τῇ νήσῳ μας οδοῦ Διακοφτίου, παρουσιάζει εἰς τοὺς συνδρομητάς, καὶ δωρητάς τῆς, καὶ τὴν Κυθηραϊκὴν κοινωσίαν, τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ βίου μέχρι σήμερον ἔργου τῆς, μετὰ τὴν περὶ τὴν αὐτὴν ἐξέτελέσε μετ' εὐσυνειδήσεως καὶ χρηστότητος τὸ καθήκον τῆς καὶ πρὸς τὸν τόπον μας, καὶ πρὸς τοὺς τιμῆσαντας αὐτὴν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Κυθηριῶν καὶ ξένων.
Β-βαίως οὐκ ἔστι Ἐπιτροπὴ ἡμῶν ἐμύχθησε διὰ τὰ φέροντα εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν τῆς, καὶ ἔδωκε δι' αὐτὴν κατὰ πᾶσαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς καὶ τὰς δυνάμεις τῆς. Καὶ ἐάν παρὲς καμψὲς δυσχερεῖας ἀπορροεῖσας ἀπὸ τὴν στενότητα τῶν ἀντιλήψεων διαφόρων στοιχείων τοῦ τόπου μας, καὶ ἐάν ἐκουράσθῃ διὰ τὰ ὠθησθὰ πρὸς πεντικώτερα στοιχεῖα τῆς νήσου μας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ἔργου τῆς τὸ ποιοῦν ἦτο ἔργον ὑψίστης ἐκπολιτιστικῆς καὶ κοινωνικοῦς σημασίας, καὶ ἐάν ἐδοκίμασε τὰς βελτιώσας θλίψεις καὶ ἀπογοητεύσεις δι' ὅσα ποταποὶ ἀνθρώποι, ἐλαυνόμενοι ἀπὸ πικρὰ συμπεράσματα, δι' αὐτὴν ἐξετόμισαν ἢ ἐδημοσίευσαν, δὲν ἐνθυμῆται τίποτε πλέον ἢ Ἐπιτροπὴ ἐξ ὅλων αὐτῶν, καὶ παραμένει μετὰ τὴν εὐχάριστον συνειδήσιν, διὰ συνέτελεσεν ὥστε, ὁ μικρὸς ἀλλ' ἐπὶ μακρῶν ἐγκαταλελειμμένος τόπος μας, ν' ἀφαιρῆσθῃ καὶ νὰ τραπῇ εἰς τὴν οδὸν τῆς διὰ τῶν ἰδίων του μέσων ἡθικῆς καὶ ὁλικῆς του ἐξυμνήσεως.
Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιθυμῇ νὰ ἐξηγήσῃ, οἱ λόγοι τῆς μέχρι τοῦδε μὴ δημοσιεύσεως τῆς λογαροδείας τῆς, προήλθον ἀπὸ τὴν βραδύτητα, λόγῳ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἔργου, τῆς συγκυριώσεως ὅλων τῶν δικαιοπονητικῶν ἀφ' ἑνὸς στοιχείων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῶν ἀσχυρίων καὶ ὅλων μὲν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἰδίᾳ τοῦ κ. Ταμείου τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις Δημοτικὸς ὢν Σύμβουλος Πειραιῶς καὶ γραμματεὺς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἦτο διαρκῶς ἀπασχολημένος μετὰ τὰ πολλὰ καὶ βιρώσας αὐτοῦ καθήκοντα εἰς ἐπαγγελματικὰ καὶ μάλιστα γυναικεία, διὰ τῶν Ἀθηνῶν Παρισίων περιπτώσεις, ὥστε νὰ μὴ δύναται εὐκόλως ν' ἀντιληθῇ καὶ μετὰ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς οδοῦ.
Ἐνα μικρὸν παράδειγμα τῶν δυσχερειῶν τῆς συγκυριώσεως τῶν δικαιοπονητικῶν εἶνε καὶ τὸ γεγονός, διὰ μάλιστα κατὰ τὸν περὶ τὴν οδὸν μὴ νὰ ἰδυνήθῃ ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ ἔξῃ, κατόπιν μακροῦ ἀλληλογραφίας, τὰ ἐξ Αὐστραλίας, ζητηθέντα στοιχεῖα εἰς χρεὶας τῆς. Ἄν ἐπεθύμει δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπ' ὅσον ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπεμαρτίσθῃ, νὰ μὴ παρουσιάσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα πλήρη τὸν ἀπολογισμὸν τῆς.
Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπὶ τῇ εὐκαίρῳ αὐτῇ, ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς πάντας τοὺς ἐρανοδοτάς καὶ δωρητάς τοῦ ἔργου συμπολίτας καὶ ξένους. Τὰς ἀπεύρους ἐπίσης εὐχαριστίας τῆς πρὸς

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ

Α.	Δραχμαὶ	Δραχμαὶ
1) Ἐκ τοῦ διενεργηθέντος ἐράνου ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις κατὰ τὸ 1927		50.687 50
2) Ἐκ τοῦ ἐράνου ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ	£ 2030 05-00	
Μείον ἔξοδα ἐπιστροφῆς καὶ κινήσεως ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ τοῦ κ. Τσιτσάλη	£ 184 05-00	
Υπόλοιπον	£ 1846 00-00	684.043 55
Μείον ναῦλος καὶ ἔξοδα μεταβάσεως κ. Τσιτσάλη εἰς Αὐστραλίαν	£ 107-15 00	47.831 50
Υπόλοιπον καθαρὸν ἐράνων Αὐστραλίας		636.212 05
Σύνολον εἰσπραχθέντων ἐξ ἐράνων:		686.899 55
Β.	ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΚ ΔΩΡΕΩΝ:	
1) Ἀπὸ κ. Τσιτσάλη, ὑπόλοιπον ἐκ δωρεῶν τῶν ἐν Ἀμερικῇ συμπολιτῶν ὑπὲρ τῆς οδοῦ Διακοφτίου: ἦτοι	Ὀλικὸν δωρεῶν: \$ 8.267 Μείον ἔξοδα μεταβάσεως, ἐπιστροφῆς καὶ κινήσεως ἐν Ἀμερικῇ \$ 1.125 Υπόλοιπον δωρεῶν \$ 7.142	551.319 80
2) Ἐξ ἐξαγερῶσεως διαφόρων τοῦ κ. σταλάντων ἐξ Αὐστραλίας καὶ Ἀμερικῆς:		
α) Ἐξ Αὐστραλίας προὐδὸν εἰσπραξέως χοροεσπερίδας, δοθεῖσης ὑπὲρ τῆς οδοῦ.	20.038 50	
β) Δωρεὰ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Νέας Ὑόρκης	\$ 500 38.250	
γ) Ἐκ: Σάβιν, προὐδὸν εἰσπραξέως χοροεσπερίδας, δοθεῖσης ὑπὲρ τῆς οδοῦ (διὰ τῆς κ. Μαυρομάτη) £ 62-3-4.	46.434 11.907 50	
δ) Ἐξ Αὐστραλίας, προὐδὸν εἰσπραξέως χοροεσπερίδας, £ 31-15-11.	34.313	150.943
ε) Ἐξ Αὐστραλίας, προὐδὸν εἰσπραξέως χοροεσπερίδας, δοθεῖσης ὑπὲρ τῆς οδοῦ (διὰ τῆς κ. Μαυρομάτη) £ 62-3-4.		
3) Δωρεαὶ διαφόρων:		
α) τῷ 1928	7.032 50	
β) τῷ 1929	4.000	
γ) τῷ 1930	8.379 50	
δ) τῷ 1931	2.000	21.412
Ἐκ τῶν		29.513 80
Σύνολον εἰσπράξεων		1.440.088 15

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΔΑΠΑΝΗΘΕΝΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ	Έτος 1927	Έτος 1928	Έτος 1929	Έτος 1930	Σύνολον μερικ. κονδυλ. κατ' ἔτος	Σύνολον κεφαλαίων
Α.	Έξοδα χαράξεως						
Β.	Διάφορα Έξοδα, ἡμερομίσθια ἔργων, ἀγώγια, Έξοδα μηχανικ. κλπ.	14.277		4.300	11.391	29.968	29.968
Γ.	Έργα τέχνης						
Δ.	1) Αξία διαφόρων εργαλείων	19.237 80	2.715		10.807 70	23.760 50	
Ε.	2) Αξία κοπίνων	2.290				2.290	
ΣΤ.	3) Επισκευαὶ εργαλείων	3.010 75	4.324 50	2.522	2.316 10	12.173 35	
Ζ.	4) Φορτωτικά, μεταφορικά	1.579	343 60		831	2.753 60	
Η.	5) Δύο σκηνὰ πλήρεις διὰ τὴν κατασκήνωσιν τῶν ἐργατῶν		3.300			3.300	53.277 45
Θ.	Υλικά						
ΚΑ.	1) Πυρίτις, δυναμίτις, ἀμυνίτις, φυτίλι, καψύλια	5.467 70	13.518	19.188	58.444 75	96.618 45	
ΚΒ.	2) Ταμίντο	830			1 000	1.830	
ΚΓ.	3) Αρβέστη	3.875	1.002	844	717 40	6.438 40	
ΚΔ.	4) Ἀμμος	2.110				2.110	
ΚΕ.	5) Τοίβλα	1.251				1.251	
ΚΣΤ.	6) Σιδηροτροχὰ καὶ πηλὸς	730				730	
ΚΖ.	7) Μεταφορικά, φορτωτικά	300	580		4.394 45	5.274 45	
ΚΑΤ.	8) Διάφορα ὀλικά		122		1.117 50	1.239 50	
ΚΑΡ.	9) Εργοδοσία οἰκοδομήσεως κατεδαφισθέντος οἰκήματος εἰς Ἀρωνιάδ.	4.551				4.551	120.042 80
ΚΑΧ.	Γενικά Έξοδα						
ΚΑΨ.	1) Γραφικὴ βλῆ, ἀλληλογραφία	1.147 20	400		2.550	4.097 20	
ΚΑΩ.	2) Τηλεγραφήματα διάφορα	885 60			921 40	1.807	
ΚΑΦ.	3) Έξοδα ἀποστολῆς ἐμβασμάτων εἰς ἀντιπρόσωπον Ἐπιτροπῆς	1.027 50			858 20	1.885 70	
ΚΑΧ.	4) Έξοδα ἀποστολῆς μηχανικῶν, ἀπαλλοτριώσεως κλπ.		3.000			3.000	
ΚΑΨ.	5) Έξοδα ἀγίαςμοῦ ἐνάρξεως ἔργου καὶ ἔορτασμοῦ ἐγκαινίων οδοῦ	254 50			5.059	5.313 50	
ΚΑΩ.	6) Διάφορα δημοσιογραφικὰ Έξοδα ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς				13.390	13.390	
ΚΑΦ.	7) Διάφορα Έξοδα, φάρμακα, χαρτόσημα, κλπ.	22	350	305	516	1.193	30.686 40
ΚΑΧ.	Εργατικά						
ΚΑΨ.	Ὡς αἱ καταστάσεις	256.095 25	275.303 75	178.879 75	546.323	1.256.601 75	1.256.601 75
ΚΑΩ.	Σύνολον ἐξόδων	321.941 30	301.958 85	209.038 75	660.637 50		1.490.576 40

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπεγαμμοποιήθησαν ΕΣΟΔΑ μὲν ἀπὸ τοῦ 1926—1931 Δραχμαὶ ἐν ὅλῳ 1.440.088.15
ΕΣΟΔΑ δὲ κατὰ τὸ ἴσχυρον 1926—1931 δίδονται 1.490.576.40
Ἦτοι: ἑξαπανήθησαν ἐπὶ πλέον τῶν εἰσπραξέων 50.488.25
Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλέον δαπανηθέντος τούτου ποσὸν ὀφείλονται: Δραχ. 23.787
Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς 26.699.25
Εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐναπομένον τὰ χρησιμοπονηθέντα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς οδοῦ ἐργαλεία.

ΑΝΑΚΗΣΙΣ 50.000 ΔΡΑΧΜΩΝ

Κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὁ κ. Νομάρχης διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς πάντας τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων, ἀνεκάλεσεν διαγραμματικὰ ποσὰ εἶχε διαθέσει εἰς αὐτοὺς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπαρχικῆς Ὀδοποιίας τοῦ Νομοῦ, πρὸς ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ὁδικῶν ἔργων εἰς τὰς περιφερείας τῶν. Μεταξὺ τῶν ἀνακληθέντων εἶνε καὶ αἱ πενήκοντα χιλιάδες δραχμαὶ αἱ ἀποσταλθεῖσαι εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινοῦ Φυλίκων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑπολειφθέντων ἐξακοσίων μέτρων τῆς οδοῦ Διακοφτίου, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐπεσφράγησαν εἰς τὸν κ. Νομάρχην. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐποχρῆσθησαν ἀλλοινοτάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς συμπολίτας μας.

τὸν χαρίζοντα, καὶ ἐπιβλέποντα τὴν οδὸν Διακοφτίου, καὶ ὅπως θεμελιῶν δι' αὐτὴν ἐπιβλέποντα ἐνδιαφέρον, μηχανικὸν κ. Κων. Σχίμπε, καὶ πρὸς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὸ ἐνδιαφέρον μετ' οὗ τὴν ἐνέργειαν ἡμῶν περιβάλλον. Ἡ Ἐπιτροπὴ τέλος, εὐχεται εἰς τοὺς συμπολίτας, ὅπως κατανοήσαντες τὴν μεγάλην σημασίαν τῶν ὁδικῶν ἐνέργειαι ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπ' αὐτῆς προσπάθεια, τῆς διὰ τῆς οδοῦ δηλαδὴ Διακοφτίου ἐκασφαλίσας μονίμου μετὰ τὸν Πειραιῶς καὶ τῶν ἄλλων μερῶν θαλασσίας συγκοινωνίας τῆς νήσου μας, ἐνισχύσουν καὶ πάντα οἰονόμησιν ἄλλον ὅστις θὰ ἐπεθύμει νὰ συνεχίσῃ τὸ τεματισθὲν σήμερον ἔργον τῆς.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 30 Νοεμβρίου 1932
Ὁ Πρόεδρος: Ὁ Γραμματεὺς
Παν. Κ. Τσιτσάλης Νικ. Καστριώτης
Ὁ Ταμίας
Αλκ. Μανέας
Τὰ Μέλη: Δημ. Α. Κομηνός, Παν. Μαλάνος, Γεώργ. Χαρχαλάκης.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

Τάδε ἔφη, εὐχαριστῶν τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν, ὁ βουλευτὴς τῆς δευτέρας κατανομῆς:
«Θὰ συνεχίσω τὴν τιμὴν ἱστορίαν καὶ τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ Κόμματος, (τοῦ Σταϊκοῦ βέβαια, μετὰ σκόπον καὶ πρόγραμμα πάντοτε καὶ μόνον, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Λόγου.
Χωρὶς ἐχθρότητας καὶ διαιρέσεις, χωρὶς προσωπικὰς μνησικακίας καὶ τοπικὰς ἀντιθέσεις, ἐκπρόσωπος καὶ φίλος ὅλων ἀνεξαρτήτως τῶν Κυθηριῶν, εἰς τὰς πράξεις μου θὰ ἔχω πάντοτε καὶ μόνον ὀδηγόν, τὸ καλὸν τῆς νήσου καὶ τῆς Πατρίδος.
Δὲν παρήλαθ' ἡμῖν ἀπὸ τ' ἀνωτέρω δι' ἀγγέλμα, καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τσαλδάρη, προσυπογράφουσα τοὺς λόγους τοῦ κ. Κοντολέοντος, ἐπ' ἣρ' ἐπίσω τὰς πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου εἶχε ἀποστείλῃ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινοῦ Φυλίκων καὶ κ. Γεώργιον Κασμάτην, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ὑπολειφθέντων ἐλαχίστων ἀκόμω μέτρων τῆς μεγάλης οδοῦ Διακοφτίου.
Καὶ τοιοῦτοτρόπως λέγομεν καὶ ἡμεῖς, χωρὶς ὅμως δυστυχῶς νὰ ἐπικυρωθῇ ὄντως καὶ ὑπὸ τῶν ἔργων, δι